

Çınar Altı Sohbeti

— Şerafettin · 02 Ocak 2011

ÇINAR ALTI SOHBETİ

Memleket;

Ah! memleket.

Memleket denince.

Buğlanır gözlerim.
Bir kuşkonmaz edasıyla.
Efil, efil efilder,
Çırpınır; deli yüreğim.

Hasretlik bir yandan,
zorluk bir yandan,
Paçadan çekiştirir.
Darlık bir yandan.

Nasıl da özledim, nasıl,
Bilemezseniz!
Bir bardak çayını Çınar altının.
Hani şöyle candan birkaç dost ile!

Dostlar, dostluklar,
anlarsınız ya.

Çay mı?
Çay bahane.

Aslolan!
Dostlar, dostluklar.

Kaldı mı bilmem?
Halâ o güzellikler,
o dostluklar.

Kahveci hey!
Buyur emmim.

Buyuranın çok olsun yiyenim!
Bakiver emmin ne içecek miş.

Çay getiriver tosunum.
Çınar altında başka ne içilir ulen?

Tamam emmim.
Buyurun çaylarr.

Ee annadın gari,
ne var ne yok görüşmeyeli?

Ne anladalım be ne olsun?
Eski hamam eski tas,
Aynı bildiğin gibi bizim buralar.

Ulen heç mi deęişmez bu memleketin gaderi?
Her gelen gideni aratcek mi böyle?

Ah! Be bizim oęlan; ah!
Ne sen sor, nede ben annaden.

Değişmez gardeşim bu memlekette,
Gafalar değişmedikçe, gader değişir mi heç?
Ahmet getmiş, Mehmet gelmiş,
Ne fark etcek?

Allah'tan korkan,
Kuldan utanan,
Kul hakkına riayet eden gelmedikten sonra!
Her gelen kendi cukkasının derdinde,
Milleti düşünen kim?

Doęru dersin bizim oęlan, doęru dersin,
Amma ve lakın aydan mı gelecek ulen o dediklerin?

Biz ne isek başımıza gelenler de o.

Vallaha gardeşim ayı, günü bilmem ben,
Bi yerlerde bi yanlış var!

Kim ne derse desin!
Bi yerlerde bi yanlış var.

Ozan:şerefim:Şerafettin YILDIZ